

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тальянова Євгена Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 64, частини першої статті 82 Кримінального кодексу України

м. К и ї в
8 листопада 2018 року
№ 355-1(II)/2018

Справа № 3-383/2018(5737/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої, доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тальянова Євгена Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 64, частини першої статті 82 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Тальянов Євген Володимирович з клопотанням визнати такими, що не відповідають

частині першій статті 24, частині другій статті 28, частині першій статті 29, частині третій статті 63 Конституції України (є неконституційними), положення частини першої статті 64, частини першої статті 82 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс) щодо застосування покарання у виді довічного позбавлення волі та заміни невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на те, що положення частини першої статті 82 Кодексу „не кореспондується“ з положенням частини першої статті 107 Кримінально-виконавчого кодексу України, а також не відповідає Конституції України, оскільки у ньому „відсутній механізм реалізації засудженими до довічного позбавлення волі права на умовно-дострокове звільнення“.

На думку автора клопотання, „встановлення різних правил щодо осіб, засуджених до позбавлення волі на певний строк і довічного позбавлення волі є дискримінаційним заходом у розумінні Європейської Конвенції про захист прав і основоположних свобод“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим у статті 55 цього закону.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку

суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушень внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

На думку Тальянова Є.В., про неконституційність положення частини першої статті 82 Кодексу свідчить те, що у ньому відсутній „механізм реалізації засудженими до довічного позбавлення волі права на умовно-дострокове звільнення“. Крім того, обґрунтовуючи невідповідність Конституції України положень частини першої статті 64, частини першої статті 82 Кодексу, автор клопотання наголошує на їх неузгодженості з положеннями інших законів України, зокрема Кримінально-виконавчого кодексу України.

Однак Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що усунення неузгодженостей у законодавчих актах не належить до його повноважень (ухвали Конституційного Суду України від 15 січня 2004 року № 1-у/2004, від 23 вересня 2008 року № 43-у/2008).

Вирішення вказаних питань є прерогативою Верховної Ради України, а отже, вони не можуть бути предметом розгляду Конституційного Суду України.

З огляду на зазначене Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що наведене автором клопотання не є належним обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу в контексті вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Згідно з пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною,

якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано оспорювані автором клопотання положення законів України (їх окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

Як зазначив Тальянов Є.В. у конституційній скарзі, остаточним судовим рішенням у своїй справі він вважає ухвалу апеляційного суду Тернопільської області від 17 січня 2018 року.

Відповідно до частини четвертої статті 532 Кримінального процесуального кодексу України судові рішення суду апеляційної та касаційної інстанцій набирають законної сили з моменту їх проголошення.

Таким чином, згідно з пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційну скаргу Тальянов Є.В. мав подати до Конституційного Суду України до 17 квітня 2018 року, однак його конституційна скарга надійшла 29 жовтня 2018 року, а подана була, згідно з відтиском поштової печатки на конверті, 26 жовтня 2018 року.

Отже, конституційну скаргу подано до Конституційного Суду України з пропущенням строку, встановленого у пункті 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги Тальянов Є.В. не заявив, у зв'язку з чим Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України не має підстав для його поновлення, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56

Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тальянова Євгена Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 64, частини першої статті 82 Кримінального кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**